

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri Francisci Chiffletii, Vesontionensis, Societatis Jesu
Presbyteri, Opuscula Quatuor.**

Chiflet, Pierre François

Parisiis, 1679

I. Ortus & genus S. Bernardi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9409

OPUSCULUM IV. 169

I. Ortus & genus S. Bernardi.

IN territorio Lingonis civitatis situm
est Castrum, nobile quondam & in-
clitum valdè, cui Castellio nomen est,
multos habens Proceres armis strenuos,
sed multò magis legalitate præcipuos: in-
ter quos excellabat Tecelinus quidam co-
gnomento Sorus; quo nomine, vulgari
linguâ subrufos & penè flavos appellare
solemus. Erat autem vir iste genere no-
bilis, possessionibus dives, suavis mori-
bus, amator pauperum maximus, sum-
mus pietatis cultor, & incredibilem ha-
bens justitiæ zelum. Denique & mirari
solebat, quòd multis onerosum esse videret
servare justitiam, & maxime (adversus
quos amplius movebatur) quòd aut ti-
more aut cupiditate desererent justitiam
Dei. Erat quidem Miles fortissimus, sed
non minori studio laudes ipse fugie-
bat, quàm ceteri captare videantur. Nun-
quam armis usus est, nisi aut pro defen-
sione terræ propriæ, aut cum domino suo,

170 *Excerpta de vita S. Bernardi.*

Duce scilicet Burgundie, cui plurimum familiaris & intimus erat: nec aliquando fuit cum eo in bello, quin victoria ei proveniret. Erat quidem indigena Castellionis, sed Dominus minoris Castri, cui Fontana nomen est, quod famosissimo illi Castro Divionis supereminet, in excelsa rupe locatum. Huic sanè uxor erat, Elizabeth nomine, ex optimo genere Burgundionum, Bernardi de Montebarro filia, digna tanto genere & tanto viro, immò & gloria utriusque. Elizabeth filium hunc divino edocta oraculo, tenerius omnibus dilexit; unde & patris sui ei nomen imposuit, Bernardum eum vocans.

ELIZABETH ubique huic Auctori scribitur S. Bernardi mater, quæ aliis modò Aleth, nunc Alays sive Alaysia; vocibus fortasse idem sonantibus, & dialecto tantum inter se diversis. Quemadmodum autem S. Bernardus (ut hîc vides) à Bernardo Montisbarri do-

OPUSCULUM IV. 171

mino, avo suo materno, nuncupatus fuerat, ita & soror ejus Humberga, sive Humbelina, quæ post illum proximè nata est, ab Humbergâ Granceianâ, aviâ suâ maternâ, nomen tulit. Constans est traditio fuisse S. Bernardo vel affines vel consanguineos Dominos de Granceio; sed probatio hæcenus difficilis. In Castro Granceiano superest antiquæ structuræ cubiculum, Sancti Bernardi vulgò dictum, quia in eo ipse excipiebatur, quoties ad cognatos suos Granceyanos Dynastas divertebat. In Chronico Granceiano à quingentis ferè annis conscripto, sub titulo *De tertiâ filiâ de Granceyo*, affirmat Auctor, Adeleidem quæ Tecelino domino de Fontanis sanctum Bernardum genuit, fuisse filiam filix Domini de Granceyo. Hanc verò Humbergam fuisse appellatam, habemus ex Chronico S. Petri Vivi Senonensis ad annum Christi 1065. & Bernardo Montisbarri Domino fuisse matrimonio copulatam. Erat

172 *Excerpta de vita S. Bernardi.*
igitur S. Bernardus Granceiani Dyna-
stæ in tertio gradu consanguineus.

II. Visum divinum in nocte Nativi-
tatis Domini Bernardo puerulo
oblatum.

ERAT autem in Castellione Eccle-
sia, tunc quidem secularium Cano-
nicorum, sed in maximâ disciplinâ vi-
ventium, in quâ Bernardus est educatus
à parvulo. Vigiliâ ergo dominicæ Nati-
vitatis, dum adhuc puerulus dormiret in
domo patris, videbatur sibi videre virgi-
nem parientem, & Verbum infans nas-
cens ex eâ. Protinus autem pulsatum est
ad Vigilias: & excitans eum mater, in-
duit accuratè vestibus Canonicalibus, &
secum pariter ad Ecclesiam duxit ut sole-
bat. De quâ visione dicere ipse solebat
quòd eam crederet dominicæ Nativitatis
horam: & quòd sibi ostensum est, signum
fuisse multorum quæ sibi de eadem postmo-
dum Nativitate revelata sunt mysterio-
rum.